

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

21. Dies Novemb. Maria quidquid egit, disciplina est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

temneris: miserabilium, & auferes tibi omnem miseriam. Cur amas, & quid amando intendis? nunquid ut tibi benè sit? Qui igitur amando quæris benè esse, cur amas ea, qui hoc ipso quod amas, misereris? Ama illum, qui etiam inter has miseras vitæ in qua repleris multis miseriis, tollat miseras, & reddat te scelicem. Quid amas bona, quæ si frueris, te faciunt malum; si optas, miserum; si amittas mœstum? ut quid amas homines, qui si te ament, faciant mollem, & enervem; si non amant, iracundum? Ama Deum, quem si optas te faciet bonum: quo si fruaris, beatum. Ne ames formas, quæ te deforment: sed amam eum, quem amando te faciet formosum. Quàm violentum est amanti, separari rebus amatis! ut meritò ab illis separandus, & illis à te jam separatis, possis cum singultu vocis, & planctu cordis, clamanti Poëtæ acclamare:

Heu dolor est gratis, abscedere rebus amatis.

21. DIES NOVEMB.

Maria quidquid egit, disciplina est. *S. Ambrosius sermō 2. de vi. g.*

Maria Præsentatio.

I.

Quantum quis est avidus ut sciat, tantum sit cupidus ut discat: non enim ac-

quiritur doctrina sine disciplina. Magistra nobis est una, sed communis omnium, sub cujus disciplina, hauries præcepta omnia virtutum omnium. Adhuc vernabit in flore infantiae, flos virginum, in qua tamen, præter ætatem nihil erat puerile: necdum enim nata, jam erat cælo adulta, quia cœlestibus virtutibus matura. Itaque jam tum in

Pars III.

N n u

Vridi

viridi ætate, cana meditabatur consilia. Quæ ut ex-
 queretur, à Joachimo, & Anna (prò quale par homi-
 num!) deducitur ad templum, ipsa animatum Spi-
 ritus sancti templum: conscendit trimula annis, gra-
 vida meritis, quindecim gradus; quæ jam virtutum
 omnium gradus prætergressa, stabat in summo gra-
 du consummatæ perfectionis. Ingressa augustum de-
 lubrum, à Salomone tot gregum, & armentorum cru-
 ore lustratum, sui sacrificio illud, plus quàm Salomon
 illustravit. Ubi cum se voto virginitatis Deo obtu-
 lit, signum ejusdem virginitatis futuris extulit, & con-
 tra virginitatis hostes bellicum cecinit. Si teste ho-
 diernæ diei tesserâ, quidquid illa egit, agendi est dis-
 ciplina, omnis ejus actio, nostra est instructio. Ut te
 totum amore tuo, toto te Deo consecres, non do-
 cuit præcepto, sed exemplo; sis tu ipse in cordis tui
 sacrario sacerdos tui, cadat victima amoris Divini,
 amor humanus: nihil Deo offers, licet omnia tua, nisi
 in te.

II. Anime mi, satis aliquando per creatas boni-
 tates es vagatus; satis eisdem es oblectatus; plus
 quàm satis es contaminatus. Satis amasti eam pul-
 chritudinem, quæ in te delevit omnia lineamenta
 pulchritudinis, satis amasti opes, quæ nullam tibi
 unquam nec contulerunt, nec conferent opem; satis
 aucupaturus es honoris, unde inhonorus effectus es;
 satis anime mi amasti, quæ Deus odit; satis deside-
 râsti, quod sancti fugerunt: satis adhæcisti illis, quæ
 te aliquando nolentem deserent: sape tandem me-
 liora, ama cautius, desidera prudentius, ambula re-
 ctius, vive purius. Et si extrâ creatorem vis aliquid
 amare, è creatis illud ama, cujus amore ita captus est
 crea-

creator, ut è Creatore factus sit creatura, illudque elegerit assumptæ humanitatis sacrarium. Vis dicam quid ames? ama cum Deo, & juxtà Deum Mariam, & ut amandi non desint, quibus movearis, argumenta, ecce, ipse Deus amandi scientissimus, amat illam, & infrà se solum, super cætera omnia amat eam. Non potest errare amor, quem præit Sapientia, & ducit Veritas. Amant illam nobilissimi illi, & primi in cælis amoris discipuli, imò filii, & hæredes, Angeli, ut Reginam suam: amant illam omnes in cælo Sancti, omnes in terra justii, tanto amandi peritiores, quanto amori increato viciniore, & cariore; & ut matrem Salvatoris sui amant. Amant illam omnes in piacularibus flammis purgantes animæ, & tanto amant ferventius, quantò ejus solatium desiderant cupidius consortiumque expectant diutius. Omnes suprà terram, in terra, infrà terram, vires amoris omnes convertunt in Mariam.

III. Mariam inter omnes, & tu unus mi anime ama, amore utique dignissimam, & quamcunque in partem iuflexeris animum, amabilem. Amas familiæ splendorem, majorem sanctitudinem, muneris dignitatem? quid illustrius? quid sanctius? quid dignius Mariâ, in quam unum tot Regum inclytus sanguis influxit? Amas corporis dignitatem, morum suavitatem, vultus Majestatem, sermonis delicias? Eâ elegantior, suavior, augustior est Maria. (a) Nil torvum in oculis, nil in verbis procax, nil in actu inve-recundum. Amas animæ sinceritatem, cordis innocentiam, vitæ candorem? præstat iis omnibus, omnes Adæ filios Maria: utpotè quæ quoties (b) *vestigium*

Non 2

pedis

(a) Ambrosius suprâ (b) Idem.

pedis tollebat, toties gradum virtutis attollebat. Amas Divinæ gratiæ charismata, virtutes gratiæ comites, dona istis superaddita? At nemo illis locupletior Mariâ. (a) Quanta enim in una Virgine species virtutum emicant, secretum verecundiæ, vexillum fidei, Devotionis obsequium. Ama Mariam mi anime, ita de te meritam, ut uni illi post Deum debeas, quidquid boni es meritus; atque aded nisi amorem rependas, nihil tuâ dignum obligatione rependas. Quod si enim amas & jure amas illos, qui te in vitam hanc mortalem, mortis prius, quam vitæ genuerunt, dic age, Maria tibi amorem, & te amorî, ac vitæ generavit. Quod si amas, & merito suo amas, qui sibi amorem tuum beneficium suis obligarunt; dic age, majoribus, ac præstantioribus te, totumque sibi mundum obligavit Maria. Quod si amas qui te honoris, fortunarum vitæ periculis, qui te hostium insidiis, obtrektorum injuriis vendicarunt; dic age, diaboli insidiis, mundi illecebris, carnis stimulis te liberavit Maria. Ita ama mi amice, non errabis amando, nec peribis errando, ut amare possis, dic ô Mater amabilis, patere te amari. O Mater amoris, genera in me amorem.

Vis mentem esse piam? cole totâ mente Mariam.

22. DIES NOVEMB.

Quid prodest, quia hymnum cantat tua lingua, si sacrilegium exhalat tua vita? S. Augustinus in ps. 102.

Musica non tantum est vocum sed morum. I.

Subsequitur licet non passibus æquis, Dominam ancilla, heram pedissequa, Reginam virginum,

(a) Idem.